

[Thestrup.]

Jeg er naturligvis også interesseret i erhvervslivets tilpasning og bevægelighed — det er ganske givet. For mig at se er netop arbejdsmarkedets bevægelighed eller rettere sagt arbejdsmarkedets manglende bevægelighed en af de ting, vi skulle sørge for at få rettet, inden vi træder ind i det store samarbejde med de andre stater i de syv.

Den højtærede finansminister angreb mig så stærkt for det, jeg havde sagt angående motorbeskatningen. Det er jo muligt, at jeg ikke får ret i mine betragtninger; det er muligt, at det går anderledes end antydet gennem de tal, jeg nævnte: Men jeg kan ikke lade være at tænke på, at netop den højtærede finansminister selv har været inde på, at der ville ske en meget stor forøgelse i antallet af biler her i landet. Det tror jeg den højtærede finansminister har ret i. Selv om det måske ikke kommer så vidt, som jeg har set refereret, at den højtærede finansminister skulle have sagt, at hver familie ville få 2 biler, men bare bliver således, at hver eller hveranden familie får en bil, vil det betyde, at vi skal have en meget stor stigning på dette område. Derfor synes jeg, at det skøn, der er udøvet af den højtærede finansminister, ikke er realistisk. Den højtærede finansminister siger, at det er et forsigtigt skøn. Ja, havde det været en forretning, hvor det gjaldt om at få et overskud frem, ville jeg også synes, det var et forsigtigt skøn. Men det er jo ikke det, det drejer sig om; det, det drejer sig om, er, at vi skal have en oversigt over, hvordan det så nogenlunde stiller sig her i landet. Det er ikke overskud som sådan, vi er interesseret i at få frem; det afgørende er at få det, om jeg så må sige, bedst mulige klima økonomisk set for statsborgerne at arbejde under.

Jeg har så et par bemærkninger til de andre ordførere. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen foretog en gennemgang af det konservative folkepartis og venstres besparelsesudtalelse af 4. oktober. Jeg vil gerne bemærke, at efter vor plan skal denne udtalelse følges op af konkrete spareforslag. Vi har arbejdet med disse forslag, og nogle af dem er, som man ved, allerede fremsat. Det er først efterhånden som disse forslag fremkommer, at der i virkeligheden kan

tages stilling til dem, men vi takker det ærede medlem for hans udtalelse om vor plan. Det ærede medlem vil være med til at spare på en del af de områder, vi har nævnt.

Det ærede medlem var inde på tidligere sparebestræbelser, hvorunder vi fra alle sider søgte at finde besparelser, men der var jo det ved disse besparelser, at de udelukkende rettede sig mod det ulovbestemte område, medens vi nu netop har taget det lovbestemte område op til behandling. Det er først og fremmest de lovbestemte områder, vi har taget op, og vi mener, det er rigtigt som følge af de ændringer, der er sket i vort samfund, idet de nødvendiggør, at en række love ændres, og også gør, at en række udgifter, der måske tidligere var rimelige, ikke længere er det, ikke længere passer. Jeg tænker på en sådan udgift som den til skolebespisning. Det er i og for sig et godt eksempel på en udgift, som i virkeligheden er forældet. Det er sådanne love, vi vil foreslå ændret eller ophævet med det formål at spare penge på den fælles stats-husholdning.

Der er i denne tid så megen tale om og kritik af, at der ikke er noget tværpolitisk samarbejde. Det kan være, jeg ikke rigtig forstår, hvad man mener med ordet tværpolitisk. Jeg kan ikke se andet, end at der f. eks. i finansudvalget foregår et tværpolitisk samarbejde. Jeg tror, der fra alle sider er vilje til at spare. Naturligvis har vi forskellige opfattelser af, hvor langt statens opgaver rækker, og på hvilke måder staten bedst sørger for sine borgere, og det er klart, at disse principielle opfattelser kommer til at præge vor stillingtagen i almindelighed; men jeg ville ønske, man ville se på, i hvor uhyre mange tilfælde vi bliver enige, og i hvor mange tilfælde delingen i virkeligheden ikke går efter partipolitiske linjer. Jeg tør også sige, at der rundt omkring i udvalgene i meget høj grad foregår et arbejde, der er, om jeg så må sige, tværpolitisk, altså hvor det ikke er partipolitiske synspunkter, der præger det. Jeg tror, at man ved at tale om tværpolitisk samarbejde snarere virker til at ødelægge en saglig forhandling af spørgsmålene, end man virker i retning af at nå frem til en saglig behandling af spørgsmålene.

Må jeg på den anden side også sige lidt